

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Per Martyres aliosq[ue] Sanctos plerosque, sanitates ad Dei gloriam
collatas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nobis in nomine tuo, quibus dixit inter cetera Dominus. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit. Enimvero hac potestate usus est etiam quidam, qui non sequebatur Christum, nimirum more aliorum, qui Christum sequebantur. Ioanne enim dicente: *Magister, vidimus quemdam in nomine tuo eicientem demonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum*, respondit Iesus: *Nolite prohibere eum. Nemo est enim, qui faciat virtutem in nomine meo, & possit citò male loqui de me.* Quo loco non putandum est, hunc tantum conatum esse dæmones eicere, re autem ipsa non eicisse. S. Ambrosius existimat, illum non quidem corpore, sed tantum fide Christum secutum esse, atque ita dæmones eicere potuisse. S. Augustinus ait, eum neque corpore, neque animo, id est, fide, doctrinaque Christum secutum, tamen dæmones pellere potuisse, ut Christi etiam testimonio docemur. *Multi dicunt mihi in illa die: Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, & in nomine tuo demonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis: Quia nunquam novi vos.* Et si enim hanc dæmones eiciendi potestatem initio, publicè & solenni quasi quodam ritu solis Apostolis, ac deinde etiam septuaginta duobus discipulis dederit; nullam tamen sibi legem indixerat, quò minùs alijs, quibuscumque vellet, dare posset, permittereque, ut quisquis eius nomine, certa fide, aut nulla etiam aliquando fide, dæmones eicere conaretur, verè etiam eiceret, quò magis nominis sui vis & auctoritas palàm fieret: quemadmodum & Sacramentis gratiam promissit, sed non alligavit. Itaque, & Christus, & Apostoli, & septuaginta duo discipuli, quin & qui non erant discipuli, expulsionem dæmonum, & operatione virtutum, nominis Iesu gloriam, fidem de altissimis mysterijs valde arduam, ipsamque Ecclesiam propagaverunt.

Ut hanc, de Christianis mysterijs, novam consuetudini, non contrariam rationi veritatem etiam martyres propalarent, non sanguine dumtaxat suo illi subscripserunt, sed itidem etiam ostentis virtutum eam confirmarunt, donec orbis terra, quos persequatur furore, prosequeretur fide, ut ait S. Augustinus. Qui & illud alibi adiungit. *Cui, nisi huic fidei attestantur ista miracula, in*

Marc. 9. 39.

S. Ambros. in c. 7. Lucæ.

S. Augustin. lib. 4. de consens. Euang. cap. 5.

Matth. 7. 22.

XIII.

S. Augustin. lib. 22. de civitat. cap. 7. Idem eod. lib. cap. 9.

qua predicatur Christus reſurrexiſſe in carne, & in Caluam aſcendiſſe cum carne? nam & ipſi martyres, huius fidei martyres, id eſt, huius fidei teſtes fuerunt, huic fidei teſtimonium perhibentes, mundum inimiciſſimum, & crudeliſſimum pertulerunt, eumq; non repugnando, ſed moriendo vicerunt. Pro iſtā fide mortui ſunt, qui hac à Domino impetrare poſſunt, propter cuius nomen occiſi ſunt. Pro hac fide praeciſit eorum mira patientia, ut in his miraculis tanta iſta potentia ſequeretur. Nam ſi carnis in aeternum reſurrectio vel non praeuenit in Chriſto, vel non ventura eſt, ſicut praeſignatur à Chriſto vel ſicut praeſignata eſt à Prophetis, à quibus praeſignatus eſt Chriſtus, quare martyres tanta poſſunt, qui pro eā fide, quā hac reſurrectio predicatur, occiſi ſunt? Quanta autem poſſint, eorum geſta narrant, in quibus, per ſanitates collatas, innumeri mortales conuerſi memorantur. Eodem pertinent omnia prodigia, quae Confeſſores, quae Virgines, quae pij omnis generis homines, cum magno fidei fructu, in morbis pellendis perpetraverunt. Nimis longa liade opus eſſet, ſi vellemus catalogum contexere. Ipſi libri, qui vitas Sanctorum ſcripſerunt, pleni ſunt miraculis ſanitatum, per quae vel Iudaei & Ethnici ad Chriſtianiſmum, vel Haeretici ad Catholicam Eccleſiam, vel etiam Catholici peccatores ad poenitentiam, per ſanitatem miraculoſe recuperatam, adducti ſunt. Sufficiat lectori remittere ad D. Auguſtinum, qui in vno capite, ubi hoc argumentum tractat, vel vnius S. Stephani plurima & luculentiffima miracula recenſet, quae ipſo viuente, immo & praesente contigerunt. Et nos paſſim talia, in toto opere iſto inſperſimus: ut planè, ſi morbi nullum alium nanciſcerentur effectum, vel hoc nomine, & mundo vtilis ſint, & Deo ſanctiſque eius glorioſi. Sine enim Deus ipſe per ſe ipſum miro modo, ait S. Auguſtinus, quo res temporales operatur aeternus, ſine per hos miniſtros iſta faciat: & eadem ipſa, quae per miniſtros facit, ſine quadam faciat etiam per martyrū ſpiritus, ſicut per homines adhuc in corpore conſtitutos; ſine omnia iſta per angelos, quibus inuiſibiliter, immutabiliter, & incorporealiter imperat, opereatur: ut quae per Martyres fieri dicuntur, eis orantibus tantum & impetrantibus, non etiam operantibus ſiant: ſue alia ſiant iſtis, alia illis modis, qui nullo modo comprehendere à mortalibus poſſunt: ei tamen aſſeſtantur hac fidei, in qua carnis reſurrectio in aeternum predicatur.

Talia

S. Auguſtin.
lib. 22. de ci-
uit. cap. 8.

S. Auguſtin.
lib. 22. de ci-
uit. cap. 9.